

Korte samenvatting van de hoofdstukken 1 en 2 van *Becoming a Christian*,

Hoofdstuk 1: BEKERING in het proces van 'volledig christen' worden.

Hoofdstuk 2: GELOOF in het proces van 'volledig christen' worden.

Ds. Henk van den Born

Tijdens de 14e dialoogbijeenkomst van pinkstergelovigen en katholieken, 21 november 2008 te Oosterhout in de Paulusabdij, werd gesproken over de eerste twee hoofdstukken van 'On becoming a Christian', het rapport van de internationale dialoog tussen de Pauselijke Raad voor de Eenheid van de Christenen en vertegenwoordigers van de Pinksterkerken.

Gespreksvragen waren:

1. In hoeverre herkennen wij in Nederland wat in deze hoofdstukken staat geschreven over bekering (conversion) en geloof (faith) in het proces van christen worden.
2. Wat betekenen deze hoofdstukken in dit rapport in de missionaire situatie van nu in Nederland en Vlaanderen?
3. Wat kunnen we uit deze hoofdstukken in dit rapport leren?

Ten behoeve van deze dialoog maakte ds. Henk van den Born onderstaande samenvatting.

I.

Bekering is voor beide kerken essentieel om christen te worden. Voor de Katholieke Kerk is bekering een eerste stap gevolgd door doop, vormsel en deelname aan de Eucharistie. Voor de Pinkstergemeente is de doop door onderdompeling een bevestiging van de bekering. Met Christus verreezen uit het graf. Het oude is voorbij, het nieuwe is gekomen. Een uiterlijk teken van een innerlijke werkelijkheid (wedergeboorte).

Bekering kan het gevolg zijn van één gebeurtenis, een reeks gebeurtenissen of van een innerlijk groeiproces. In de Bijbel is bekering altijd nauw verbonden met de persoon van Jezus Christus. Katholieken en Pinkstergelovigen zijn het eens dat er zeer veel verschillende kenmerken van bekering in de Heilige Schrift staan.

Sommige Kerkvaders beschrijven hun bekering heel indringend, een van de meest gedenkwaardige is die van Augustinus. Bekering gaat gepaard met een totale verandering van levenshouding. De Kerkvaders leggen een verbinding tussen bekering en doop. Sommige associëren deze ook met opnieuw geboren worden. Dit is een gedachte die beide kerken aanspreekt.

Over de doop wordt door de beide kerken verschillend gedacht. Voor de katholieken is het een sacrament, voor de pinkstergelovigen een openbare belijdenis of bekrachtiging van het geloof. De Rite of Christian Initiation of Adults (RCIA), ingevoerd tijdens het Tweede Vaticaans Concilie, omvat de totale inwijding in het geloof. Doop, Vormsel, Biecht, Communie. De RCIA kan over een periode van een jaar of langer plaatsvinden, waardoor de bekeerling kan groeien in geloof. Dit in tegenstelling tot The Rite of the Baptisme of Infants, die zich alleen tot de doop beperkt. De Pinkstergemeente kan zich goed vinden in de RCIA, maar niet in de doop van kinderen. Dit is inherent aan hoe er over de doop gedacht wordt. In

de visie van de Katholieke Kerk wordt men door de doop opgenomen in de geloofsgemeenschap en is het niet juist dit de kinderen te onthouden. Alleen indien aangenomen kan worden dat de ouders het kind niet in het geloof kunnen opvoeden, kan de doop uitgesteld worden.

Beide kerken verwerpen het alleen in naam Christen zijn.

II.

Pinkstergemeente en Katholieke Kerk zijn het erover eens dat Christen worden en geloof onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn.

In de Handelingen der Apostelen wordt beschreven hoe de vroege kerk vurig het Evangelie verkondigt. Dit kon uiteraard alleen aan personen die oud genoeg zijn om de boodschap te begrijpen. Bovendien ging er geen lang proces vooraf aan de doop, maar kwam de leer pas later. Geloof en ingewijd worden in de kerk zijn nauw met elkaar verbonden. De hele kerk was betrokken bij het inwijden en voortdurend scholen van zijn leden. Ieder lid moet echter tot geloof gekomen zijn, anders heeft deze toewijding geen zin.

Van de vroege Kerkvaders zijn weinig geschriften bewaard gebleven over hoe men Christen wordt. Duidelijk is wel dat persoonlijk geloof een eerste vereiste is om gedoopt te worden, zodat aangeraden wordt voorzichtig te zijn met de doop van kinderen. Later wordt er nauwkeurig omschreven hoe men Christen kan worden. Dit vergt langere tijd en heeft zijn hoogtepunt in de doop op paaszondag. De te dopen bekeerlingen antwoordden driemaal met 'Ik geloof' op vragen over hun geloof. Indien de kinderen te jong zijn, antwoordden hun ouders. Hier wordt dus heel duidelijk en positief over de doop van kinderen geschreven. Nog later wordt aangeraden een kind niet langer dan twee dagen na de geboorte te dopen, om het van de erfzonde te bevrijden.

Zowel de Bijbel als de geschriften van de Kerkvaders wijzen op een dieper verband tussen geloof en de gebeurtenissen waardoor men Christen werd. Duidelijk is ook dat er tussen de Katholieke Kerk en de Pinkstergemeenschap verschillen bestaan in de interpretatie van Bijbelverzen. Katholieken interpreteren de Bijbel binnen de context van het geheel en de daaruit volgende opvattingen binnen de Christelijke Traditie gedurende de eeuwen. Voor de pinkstergelovigen staat de Bijbel (Woord van God) op zichzelf, verlicht door de Heilige Geest, en is deze een gids voor Christelijk geloof.

Voor de missionaire situatie van nu in Nederland en Vlaanderen betekent het dat we door het rapport en dialoog ontdekken dat er meer en meer raakvlakken zijn waardoor we veel voor elkaar kunnen betekenen o.a. in het uitdragen (missionair zijn) van het Evangelie.

Ds. Henk van den Born is predikant van de Verenigde Pinkster- en Evangeliegemeenten (VPE) en voorzitter van de VPE-werkgroep voor het gesprek met de kerken.

0203uk op www.stucom.nl is het rapport On becoming a Christian (Engels).

0257: lezing prof. dr. Cees van der Laan tijdens 14e dialoogdag

0242: artikel Kees Slijkerman in DOTT over dat rapport

0209: verslag symposium 30-11-2007 over dat rapport met overzicht teksten 0203 - 0208

0258: Een verslag van de 14e dialoogdag:

Overige teksten van deze dialoog in Nederland en internationaal: www.stucom.nl/dialoog.

Dit is document 0256 op www.stucom.nl